

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 22 (818) | Субота, 28 травня 1983 року | Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧКА: РІК ТРЕТІЙ

Ділом відповідають нечуючі трудівники експериментальної дільниці Харківського УВП-2 на постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про поліпшення забезпечення населення товарами народного споживання.

На знімку: (зліва направо) конструктор В. Пронь, робітниця Н. Дев'ятова та Л. Коновалова обговорюють нові моделі швейних виробів.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

В АВАНГАРДІ ЗМАГАННЯ

Зразки доблесної, чітко організованої праці у другому кварталі нинішнього року показують і члени компактної групи глухих Кременчуцького меблевого комбінату виробничого об'єднання «Полтавадерево».

На підприємстві група глухих створена порівняно недавно — всього чотири роки тому, — розповідає інструктор-перекладач міжрайвідділу Любов Григорівна Дідковська. — Та вже сьогодні можна назвати правофлангових змагання, відомих за межами дільниці та цехів. Це — Любов Олександрівна Кучер, Любов Максимівна Чорна з лакофарбувальної дільниці. Все у них, як кажуть, йде до ладу. А це тому, що у трудівниць висока виконавська дисципліна, вони уміють працювати високоякісно. Щоденно робітниця перевиконує завдання у півтора рази.

Якщо вкладеш у працю частку своєї душі, вона обов'язково принесе радість і моральне задоволення. Саме до цього й прагне полірувальниця основних полічок і кромок Олена Іванівна Гриненко.

Економне використання кожної хвилини робочого часу, досвід і висока професійна майстерність дають змогу зробити гідний внесок у загальну скарбницю п'ятиріччя.

Так працюють члени УТОГ О. В. Бабенко, М. Х. Клерман, Л. І. Острачук. Вони щодня перевиконують планові завдання, прагнуть не тільки закріпити, а й примножити свої здобутки.

Колектив меблевого комбінату постійно працює над розширенням асортименту і підвищенням якості продукції. Рішенням державної атестаційної комісії набору меблів «Ворксла» присвоєно державний Знак якості, а комбінат днями почав носити звання «Підприємство високої якості продукції».

У цих досягненнях — частка праці і нечуючих трудівників компактної групи.

О. ЧЕРНЕНКО.

Кременчук, Полтавської області.

СТАЛЬ ВИСОКОЇ ПРОБИ

Виробництво нержавіючої сталі нової марки особливо високої якості і надійності освоїв електрометалургійний завод «Дніпроспецсталь» імені А. М. Кузьміна у Запоріжжі. Спеціальний метал одержано методом електрошлакового переплаву в найкоротші строки на замовлення будівників газопроводу Уренгой-Ужгород. З нього буде виготовлено найбільш відповідальні вузли і деталі газоперекачувальних агрегатів гігантської магістралі.

Так ознаменували металурги 25-річчя промислового застосування методу, який став основою нової галузі сталеплавильного виробництва — спеціальної електрометалургії.

25-річчю промислового застосування ЕШП присвячено всесоюзну конференцію, яка 23 травня розпочала роботу в Запоріжжі. Вступним словом її відкрив один з родоначальників методу академік Академії наук УРСР Б. І. Медовар.

Радянський Союз утримує пріоритет у галузі ЕШП. Тільки інститут електрозварювання імені Є. О. Патона АН УРСР має на технологію близько 60 патентів. Висококоefficientний метод широко використовують металурги всіх країн РЕВ.

(ПАТАУ).

ВІТЧИЗНА — МАТИ ЩАСТЯ НАМ ДАЛА

Урочисті збори в Київському Палаці культури

Багатолюдно і святково було того дня в залі Палацу культури імені А. В. Луначарського.

У президії — керівні працівники Центрального правління УТОГ, підприємств і установ, представники партійних і профспілкових органів, ветерани Товариства, ударники комуністичної праці підприємств УТОГ і державної промисловості.

Збори Київської обласної організації УТОГ, присвячені 50-річчю Українського товариства глухих, відкриває голова облвідділу Мережко Г. М.

Урочисто звучить Гімн Радянського Союзу і Української РСР.

Під бурхливі оплески обирається почесна президія зборів у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Юрієм Володимировичем Андроповим. Вноситься пропозиція — покласти квіти до пам'ятника В. І. Леніну. Цю почесну місію доручають голові Київського міськвідділу УТОГ С. М. Губчині і передовикам виробництва.

З доповіддю «Київська обласна організація за 50 років» виступила голова облвідділу УТОГ Г. М. Мережко. Вона розповіла про перші практичні кроки по об'єднанню глухих м. Києва, що були зроблені одразу після перемоги Великого Жовтня.

У 1917 році в невеликому приміщенні по Великій Васильківській, 10, (нині Червоноармійська) відбулись перші організаційні збори глухих м. Києва, що обрали правління на чолі з першим головою Миколою Хлебніковим. Це був початок організації міського Товариства глухих, яке у 1935 році реорганізувалось в Київську міську організацію. Доповідач детально розповідає про активну участь глухих Києва, як і всіх радянських людей, у відновленні зруйнованої громадянською війною господарства і про палку любов до В. І. Леніна. У листопаді 1922 року глухі м. Києва послали В. І. Леніну телеграму такого змісту: «Київський клуб глухонімих на ознаменування 5-ї річниці Жовтневої революції посилає товариський привіт вождю Володиміру Іллічу Леніну».

Далі доповідач висвітлює шлях, пройдений Київською обласною організацією за 50 років після створення 4 червня 1933 року Українського товариства глухих, називає імена ветеранів Товариства і закликає всіх трудящих членів УТОГ натхненною працею ознаменувати півстолітній ювілей новими трудовими успіхами — виконати і перевиконати завдання одинадцятої п'ятиріччя.

Г. М. Мережко вручає Центральному правлінню в

ГОТУВАТИСЬ ДО ЗИМИ

Президія ЦП УТОГ прийняла постанову про підготовку підприємств та об'єднань, заводів і організацій Товариства до роботи в осінньо-зимовий період 1983—1984 років і створення необхідних запасів палива у споживачів.

Керівників УВП, виробничих об'єднань, заводів і організацій УТОГ зобов'язано розробити заходи по підготовці до роботи в осінньо-зимовий період; здійснити заходи по ремонту і профілактиці систем опалення, вентиляції і гарячого водопостачання, виробничих і громадських будівель, а також по регулюванню систем опалення; забезпечити запас вугілля в кількостях, що відповідають затвердженим нормативам; організувати безперебійне постачання населення паливом і своєчасно завезти його на склади; розглянути причини перевитрат палива і електроенергії проти встановлених норм.

особі його голови А. Х. Семка рапорт Київської обласної організації на честь 50-річчя УТОГ.

Слово надається одному з найстаріших організаторів Київського облвідділу УТОГ Криволапову І. Т. Він розповів про становлення обласної організації, про ті труднощі, що їх доводилося переборювати в перші роки існування Товариства.

На трибуні голова первинної організації УТОГ Білоцерківського УВП, інженер-нормувальник Юрій Ю. Ю. Він передає голові облвідділу Книгу-літопис обласної організації УТОГ.

Учасників урочистих зборів вітає комсомольська зміна — учні спецшколи-інтернату глухих № 6 м. Києва на чолі із заступником директора з виховної роботи Маняченко Л. Г. Під оплески всього залу учні вносять на сцену стенди зі своїми виробами.

Слово надається голові Центрального правління УТОГ товаришу Семку Антону Хомичу. З неослабною увагою слухали в залі його яскравий і змістовний виступ.

— Як бойову програму дій, — сказав А. Х. Семко, — сприйняли трудящі нашої країни рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Юрія Володимировича Андропова, в якій дано не тільки глибокий науково обґрунтований аналіз стану нашої економіки, але й політичний глибоко розкрито резерви і накреслено шляхи розв'язання назрілих проблем. Разом зі всіма трудівниками нашої багатонаціональної Вітчизни переможно штурмують висоти третього, серцевиного року одинадцятої п'ятиріччя і трудящі України. Поруч з ними, пліч-о-пліч в єдиному робочому строку ударну вахту п'ятиріччя несе і значний загін членів Українського товариства глухих.

Розповіді про ті далекі важкі дні, коли тільки зароджувались перші колективи людей з дефектами слуху, коли робились перші кроки до об'єднання глухих України, А. Х. Семко перейшов до конкретних фактів історії створення Київської обласної організації УТОГ.

— Ми не забуваємо імена тих, хто стояв біля джерел Товариства, — сказав він. — І серед них особливо приємно назвати імена засновників Київського обласного відділу, почесних членів УТОГ, що плідно працюють на благо Товариства — Івана Терентійовича Криволапова та Ісаака Ароновича Сапожнікова.

Зупинившись на основних етапах пройденого Товариством шляху за 50 років, промовець сказав:

— Велику роботу по комуністичному вихованню членів УТОГ проводять культзаклади Товариства. 58 Будинків культури, 118 клубів і червоних кутків, об'єднаних сучасними технічними засобами пропаганди, 186 бібліотек, — стали справжніми центрами ідейно-політичної і культурно-масової роботи. В 523 різноманітних самодіяльних гуртках бере участь понад 10 тисяч чоловік. 15 самодіяльних колективів носять звання народних. Успішно працює професійний театр «Райдуга», республіканське літературне об'єднання «Відлуння». Широкого розвитку серед глухих набули фізкультура і спорт. Велика увага приділяється поліпшенню побуту і оздоровленню членів Товариства.

Виробничу базу УТОГ сьогодні становлять 36 підприємств і об'єднань, якими тільки за роки десятої п'ятиріччя випущено продукції на 671,7 мільйона карбованців. Обсяг промислового виробництва у десятиріччя збільшився на 24 при плані 14,1 процента. Продуктивність праці зросла на 17,5 процента. Успішно виконано планові завдання і соціалістичні зобов'язання 1981—1982 років. За два роки понад план виготовлено промислової продукції на суму близько 11 мільйонів карбованців. Питома вага продукції з державним Знаком якості в загальному обсязі виробництва у 1982 році становила 18,1 при завданні 16,7 процента.

Досягнуті успіхи — це результат наполегливої і напруженої творчої праці, впровадження і вдосконалення нових прогресивних форм організації виробництва, підвищення трудової активності кожного робітника.

— Ось чому, — говорить А. Х. Семко, — сьогодні, у переддень ювілею Товариства, перше сердечне слово подяки ми адресуємо не тільки нашій робітничій гвардії, кадровим робітникам, ветеранам праці, тим, хто своїм зразковим свідомим ставленням до справи, до виконання свого робочого обов'язку є взірцем для молодого зміни, виховує молодь у дусі відданості справі партії, формує у неї активну життєву позицію.

А. Х. Семко називає імена правофлангових соціалістичного змагання за успішне виконання планів і зобов'язань, взятих на третій рік і одинадцяту п'ятирічку в цілому — трудівників КДВО «Контакт» — ливарника пластмаси С. О. Стелярчу-

ка, полірувальника О. М. Марчука, палітурницю О. М. Коваленко, слюсаря-радіомонтажника Л. П. Усенко, швачко-мотористок Білоцерківського УВП — М. С. Шкурлатовську, К. Н. Степаненко. Вони добре розуміють свій високий обов'язок — підвищувати професійну майстерність, допомагати відстаючим і новачкам і тим самим домагатися кращих результатів у праці. Це застріляники, маяки, на яких ми орієнтуємося.

Але, як сказав Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Ю. В. Андропов на зустрічі з московськими верстатобудівниками, зусиллями лише передовиків ми не зможемо розв'язати завдання. Потрібно, щоб кожен щоденно виконував встановлене завдання.

Цілом правильно говорить у проекті Закону СРСР про трудові колективи, що не тільки керівники, спеціалісти відповідальні за успішну діяльність підприємств, а весь робітничий колектив.

А. Х. Семко від імені президії ЦП УТОГ поздоровив усіх зі знаменною подією в житті Товариства — 50-річчям його заснування, побажав усім здоров'я, успіхів у праці і вручив Почесні Грамоти Міністерства соціального забезпечення УРСР, Міністерства культури УРСР, а також президії ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки передовикам виробництва, ветеранам УТОГ і громадському активу Київської обласної організації.

На трибуні секретар Київської міськпрофради Криволапов В. С. Він вітає присутніх з ювілеєм Товариства і вручає грамоти Укрпрофради і міськпрофради передовикам виробництва державних підприємств та активу обласної організації УТОГ.

З привітаннями виступили: заст. завідувачого відділом пропаганди Залізничного райкому Компартії України м. Києва Токунова В. А., заст. завідувачого Київським облсоюзом Путінцева Р. П., директор вечірньої спецшколи робітничої молоді Лебедева Ж. А., директор школи-інтернату № 9 Корчовий Ю. О., директор школи-інтернату № 18 Курюшкіна Л. В.

Голова Київського облвідділу Г. М. Мережко вручила грамоти передовикам і активістам Київської обласної організації Товариства.

На закінчення відбувся концерт силами учасників художньої самодіяльності Палацу культури імені А. В. Луначарського і Білоцерківського будинку культури.

П. МАКСИМІВ.

ОВРУЦЬКИЙ районний будинок культури знаходиться в самому центрі міста. Побувати в ньому довелось в один із передсвяткових вечорів. Вже по дорозі я зустрівся з двома активістами культзакладу — трудівницями Овруцького філіалу Київського заводу порційних автоматів Катериною Савенюк і Тетяною Фрусевиц. З їхньої розмови дізнався, що клуб УТОГ займає лише одну кімнату в районному Будинку культури, однак це не знижує активної діяльності культармії. «Тому що його очолює велика, волі і доброї душі жінка, Лариса Павлівна Оннищенко». А ще — тут завжди весело й цікаво.

Недарма ж у Житомирі і Чернігові нас визнали за найкращих клоунів, — пошарувала вже потім Катерина Савенюк.

Жарти жартам, але факт залишається фактом: аматори клубу УТОГ взяли участь в обласному огляді, їздили з концертами в сусідні області — і скрізь про них високо думки.

Які ж складові успіху? Коли ми зайшли у клуб, то тут уже було чимало нечучючих: подружжя Коробкини і Є. Овсянников — випускали стінну газету «Ленінець», інші переглядали стенди і книги, решта дивилася телефільм. Розповідаючи про його зміст, перекладач Г. І. Пешкова не просто стежила за контекстом, а звертала увагу на головні ролі героїв фільму, на виконавську майстерність акторів. Останнім часом Галина Іванівна взяла на себе й інші обов'язки — досконало навчить членів УТОГ володіти мімікою і жестами.

До нас часто приходять у гості і Марія Холоденко, — розповідає Г. І. Пешкова. — Це вона разом з Катериною Гришкою першими заснували Овруцький клуб УТОГ в 1953 році. А вже з 1972 року їх справу продовжила Л. П. Оннищенко.

Ознайомлюючись з роботою культзакладу, перекону-

шого Товариства. Зустріч ця не забудеться ніколи...

Подібні фотознімки знаходяться в клубі в спеціальних оформлених фотоальбомах. «Завжди з нами», «Слава праці», «Наше посвячене життя» та інших — з цих зроблених власноручно книг, можна дізнатися про багатогранне життя міжрайвідділу, про перших його зас-

гості нечучючих трудівників Радомисльського і Коростенського міжрайвідділів. Окрім того, з коростенцями овруччани організували змагання і часто їздять до них з концертами художньої самодіяльності.

Як бачимо, Овруцькі культармії запроваджують у себе таку форму роботи, як використання вільного часу для морального виховання членів УТОГ. Уже сьогодні більшість нечучючих трудівників бере активну участь у різноманітних диспутах, читачьких конференціях, організовує вечори запитань і відповідей. З цікавими лекціями про міжнародне становище у клубі часто виступає лектор товариства «Знання» С. Н. Вайбранд. Відвідують глухих трудівників і піонери міської десятирічки № 1.

Сьогодні на обліку в міжрайвідділі 202 чоловіки. Колектив чималий. Але справа тут в іншому. Багато членів УТОГ живе у віддалених від райцентру селищах — Словечно, Виступовичі... А ще ж і сусідній район входить — Народицький. Отже, турботи активістів культурного фронту — допомагати членам Товариства в особистих справах, організувати подвірні обходи, і виступати з концертами художньої самодіяльності — не стирають основної риси у їхній діяльності — працювати по-ленінськи, здійснювати комплексні заходи, як того і вимагають рішення партійних документів, матеріали листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

М. ЗАКУСИЛО,
спец. кор. «Нашого життя».
Житомирська область.

ЩОБ СВІТИВСЯ ВОГНИК

ешся відразу: його працівники організували свою роботу планомірно і комплексно. Вони не тільки нагромаджують досвід проведення цікавих заходів, а й ведуть пошук нових форм у вихованні нечучючих трудівників. Про одну з таких форм і хочеться розповісти.

У плані роботи клубу УТОГ записано: «Увага до людей, зустріч з людьми — важлива риса ленінського стилю роботи». І це справді так. На зустріч з нечучючими трудівниками активісти культзакладу запрошують знатних людей району. Серед них — відома льонярка поліського краю Героїні Соціалістичної Праці П. М. Книшевич і народна піснярка, Заслужений працівник культури УРСР О. П. Добахова. Тут, у клубі, я розглядав знімки, на яких Ольга Пилипівна читає свої вірші. На жаль, то була остання зустріч з членами на-

новників і організаторів.

Уже стало доброю традицією проводити у клубі вечори вшанування ветеранів війни та праці, переможців соціалістичного змагання і передовиків виробництва...

Перш за все ми складаємо програму вечора, — розповідає завідувач Л. П. Оннищенко. — Та й колектив художньої самодіяльності у нас підібрався хороший. Це — подружжя Тетяна і Микола Фрусевиці, Марія Моргуни і Микола Стоцький, Ганна Овсянникова і Катерина Савенюк та багато інших. Їхню працю і творчість — всі вони ударники комуністичної праці, беруть активну участь у житті нашого Товариства — можна визначити одним вагомим словом — життєлюбів.

А ще ж працівники клубу підтримують зв'язки й з іншими міжрайвідділами, переймають все нове у їхній роботі. Так, останнім часом вони запросили до себе в

ЕКОНОМІКА ПОВИННА БУТИ ЕКОНОМНОЮ

Заощаджують енергію

Колектив Одеського виробничого об'єднання «Електрик» активно включився в рух за економію енергетичних ресурсів.

Аналіз роботи показав, що тут не допускають перевитрат електроенергії. Тільки в першому кварталі цього року вже заощаджено її 17,2 тисячі кіловат-годин.

Цьому сприяло виконання ряду організаційно-технічних заходів по економії енергетичних ресурсів. Всі вони в основному спрямовані на вдосконалення технологіч-

них процесів, боротьбу з марнотратством і безконтрольністю їх використання.

Робота на нових ливарних машинах, раціональне навантаження електроплавильних печей у ливарно-пресовому цеху дала змогу зекономити у першому кварталі 9 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Велика увага у виробничому об'єднанні «Електрик» приділяється тепловодопостачанню. На ливарній дільниці ливарно-пресового це-

ху, наприклад, обладнано зворотне водопостачання, взаємн охолодженню по прямоточній схемі. Якщо раніше за місяць витрачалося 10—12 тисяч кубічних метрів води, то зараз — всього 5—6 тисяч.

У першому кварталі минулого року витрата води становила 51 тисячу кубічних метрів, а в першому кварталі нинішнього — 34 тисячі.

Одним з важливих пунктів соціалістичних зобов'язань 1983 року є економія енергоресурсів. У день Ленінського комуністичного суботника підприємство працювало на заощадженій електроенергії.

Ю. ГЕР.
м. Одеса.

За старанність

В урочистій обстановці пройшли збори, присвячені ювілею УТОГ, в Голопристанському міжрайвідділі. Їх відкрив інструктор Херсонського облвідділу Г. В. Колесникова.

З доповіддю перед учасниками зборів виступила голова МРВ Л. І. Морикіна. У своїй промові вона розповіла про становлення міжрайвідділу, відзначила кращих передовиків виробництва. Серед них робітників заводу «Комунар» В. Д. Клименка, А. І. Настасієнка та інших.

З великими успіхами в труді зустрічають 50-річчя Товариства і трудівники інших підприємств — В. Б. Федічкін, О. М. Кузьман, М. М. Шеремет, М. І. Флоренко, Н. Кравченко та багато інших.

О. ВОЛОШИНЮК.

ПРОТЯГОМ свого 60-річного життя ця людина зробила для нашого Товариства дуже багато хороших справ. І сьогодні, в переддень золотого ювілею, її не можна не згадати добрим, ширим словом.

...Закінчивши з відзнакою Запорізьку школу-інтернат для глухих дітей, Олександр Федорович Короткий пішов працювати на УВП. Професію токаря опанував за короткий час, виявив і хороші організаторські здібності. Взв'язав юнак за роботу наполегливо, зі знанням справи. Та ось мирну працю перервала Велика Вітчизняна війна і О. Ф. Короткому, як і багатьом радянським людям, довелось перенести неймовірні труднощі. Хлопець переходив у міських розваллях, дніпровських плавнях, віддалених селах, адже знав, що фашистські варвари людей з фізичними вадами знищують негайно. Проте у відчай не впадав — вірив у перемогу нашого на-

СЛОВО ПРО КОМУНІСТА

роду щодня, щохвилини, чекав визволення рідної землі з нетерпінням.

І як тільки Червона Армія звільнила східну частину області і повела запеклі бої за Запоріжжя, Олександр Федорович відразу пішов працювати на зруйновану фашистами Пологицьку МТС. По частинах збирав токарні верстати, допомагав товаришам, а коли випадала вільна хвилинка, ходив містом і навколишніми селами, щоб переписати і взяти на облік всіх нечучючих. Час від часу збирав їх у себе на квартирі, радився і вирішував назрілі проблеми. Цій копійчій справі велику допомогу надавала Короткому і його дружина Надія.

У кінці сорокових років у Пологах уже відкрився Червоний куток, а в 60-х роках в Гуляйпільському, Куйби-

ЗАНЕСЕНО НА ДОШКУ ПОШАНИ

У первинних організаціях УТОГ Лебединського міжрайвідділу широко розгорнулося соціалістичне змагання за досягнення найвищих виробничих показників.

Вагомий внесок в організаційній та культурно-масовій роботі добиваються Будильська та М.-Ворожбянська первинні організації. Нечучючі трудівники села включилися в боротьбу за дострокове виконання завдань третього року одинадцятиріччя, вносять свою вагому часту працю у

виконання Продовольчої програми.

Перед у змаганні ведуть члени УТОГ: З. Г. Корнієнко з радгоспу «Липово-Долинський», Липово-Долинського району, М. Г. Раков з колгоспу «Україна» Лебединського району.

За досягнуті успіхи та активну участь у громадському житті портрети передовиків занесені на районні Дошки Пошани.

М. ЛУЖКОВ.
Сумська область.

МАЛЯРИ

З давніх давен славиться в народі професія маляра.

Маляр сучасного промислового виробництва не побачиться більше з відром та щіткою. Це — кваліфікований спеціаліст, який досконало володіє складною технікою, знає властивості фарб та розчинників.

Серед таких грамотних фахівців можна назвати й малярів Ворошиловградського УВП Миколу Фінанійовича Токмачова та Миколу Федосійовича Летука (на знімку зліва направо). Це вони створюють красиві, сріблясті покриття на деталях і вузлах електромагнітів. Внаслідок чого утворюється шар, що захищає продукцію від іржі.

У розпорядженні малярів — складна сучасна техніка: потужні вентиляційні пристосування, складні сушильні печі, фарбувальні камери з водяним зрошенням, розпилювачі, обезжирюючі установки.

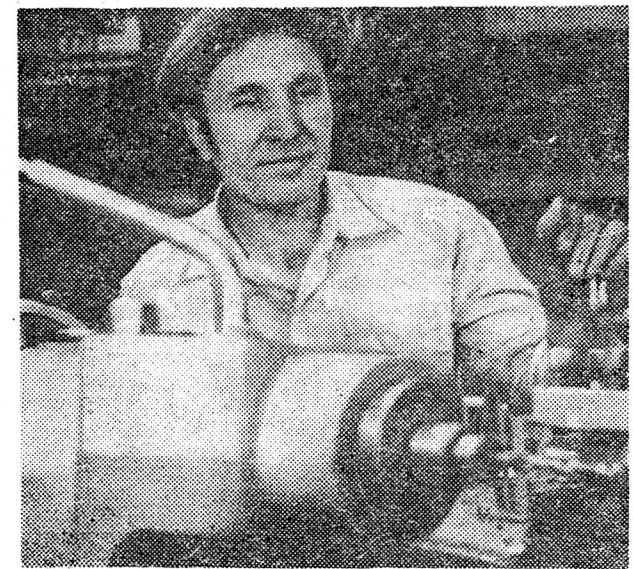
У свій час маляр зовсім не використовував під час роботи електроенергію. Нині фарбування — найбільш енергомістка технологічна операція, причому переважна більшість затраченої при фарбуванні і сушінні електроенергії йде на охорону здоров'я маляра. Вентиляція, застосування фарбувальних камер — все це забезпечує необхідну чистоту повітря на робочому місці.

Здавалось би, що наявність техніки повинна знижувати вимоги до майстерності людини. Однак, виходить навпаки. У професії маляра — пульверизаторника якість роботи повністю залежить від його майстерності. Тільки гострий зір, швидка реакція, професійне чуття дають можливість нанести на метал рівномірний шар фарби необхідної товщини і без дефектів.

Микола Фінанійович та Микола Федосійович — досвідчені виробничники. Вони досконало опанували провідною спеціальністю серед малярів підприємства. Деталі, пофарбовані ними, ніколи не повертаються на доробку. Обидва трудівники крокують в шерензі передовиків соціалістичного змагання.

Обидва нечучючі робітники успішно виконують свої соціалістичні зобов'язання, взяті ними на третій, серцевинний рік одинадцятиріччя.

А. ХЛІБНИКОВ,
заст. директора Ворошиловградського УВП
з виховної роботи.

Високих трудових показників у виконанні планових завдань і соціалістичних зобов'язань добивається у третьому році одинадцятиріччя токарь п'ятого розряду другого механічного цеху Одеського заводу «Пресмаш» Б. Є. Кордибаха: норми виробітку він постійно виконує на 120—130 процентів.

За сумлінну працю Борисю Евстафіївичу присвоєно звання «Ударник комуністичної праці» та «Відмінник якості».

Фото Н. МІНДЕЛЯ.

СЛАВНИЙ ШЛЯХ, ВАГОМІ ЗДОБУТКИ

4 червня 1933 року Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УРСР прийняли постанову про Українське товариство глухих. Ця дата вважається днем створення УТОГ.

На ознаменування півстолітнього ювілею Товариства в містах і селах республіки проходять урочисті збори, на яких нечуючі трудівники оглядають шлях, пройдений під керівництвом Комуністичної партії, відзначають вагомі успіхи, досягнуті в галузі економічного, соціального і культурного життя.

Нижче пропонуємо увазі читачів повідомлення про урочисті збори, присвячені 50-річчю Товариства.

Спасибі партії

На урочисті збори до Вознесенського клубу УТОГ прибули ветерани Вітчизняної війни і праці, активісти первинних організацій, представники громадськості.

З доповіддю виступив голова Миколаївського об'єднання УТОГ М. Д. Сіренко. Потім спогадами про заснування і розвиток районної організації УТОГ поділилися колишні перекладачі культу-

закладу Н. Кіршенвурцель і Т. Доброжан. Вони розповіли про те, як навчалися міміки і жестів у Москві і Харкові, як згодом почали працювати за фахом і які труднощі доводилося долати на перших етапах роботи.

У виступах нечуючих виробничників і трудівників села прозвучала вдячність партії і уряду за постійну турботу і піклування про

людей з вадами слуху, вони запевнили усіх присутніх, що й надалі ударною працею будуть зміцнювати могутність нашої Батьківщини.

В урочистій обстановці М. Д. Сіренко вручила колективу клубу кольоровий телевізор.

Завершився вечір концертом художньої самодіяльності.

П. МАСЛЕННИКОВ,
інструктор Миколаївського об'єднання УТОГ.

ВИСОКИМИ УСПІХАМИ

Ювілей Українського товариства глухих — значна подія в житті нечуючих міст Запоріжжя та області. Це свято вони зустрічають високими успіхами у праці.

На зборах називали прізвища людей, вихованих Товариством — героїв п'ятирічки, самодіяльних артистів, спортсменів, активістів УТОГ.

Великий і славний шлях пройшла організація глухих Запоріжжя. Держава і Товариство багато зробили для того, щоб поліпшити умови праці, побуту і відпочинку

трудящих. Для них збудовано спеціальне підприємство та гуртожиток, Будинок культури зі спортзалом, виділено приміщення для вечірньої школи робітничої молоді.

Про це говорили на зборах голова об'єднання Л. І. Фролова, представник міськвідділу УТОГ О. І. Семютенко, працівниця Будинку культури Г. М. Воронькова.

Своїми спогадами про те, як зароджувалась і зміцнювалась організація глухих Запоріжжя поділилися вете-

ран праці, один з її засновників В. Ф. Биковець.

Л. І. Фролова за дорученням ЦП УТОГ вручила грамоту обласному Будинку культури глухих, народному танцювальному ансамблю «Славутич», гуртку оригінального жанру. Непоганих успіхів у минулому році добилась і обласна спортфедерація — серед об'єднань вона посіла друге місце.

На закінчення зборів його учасники переглянули йогітельський кінофільм про перебування молдавських аматорів у гостях у нечуючих міста.

С. МОРДУШЕНКО,
м. Запоріжжя.

ВІДЗНАКИ ПЕРЕДОВИКАМ

Святковий вигляд мав того дня Макіївський будинок культури. Сюди, на урочисті збори, прибули члени УТОГ з усієї Донецької області.

Почесні місця в президії зайняли передовики виробничих колективів, переможці соціалістичного змагання, ветерани УТОГ.

Інструктор Кіровоградського райкому Компартії України м. Макіївки О. О. Лагатаєва і завідувачий відділом газети «Макіївський робітник» М. В. Халпанов тепло привітали учасників зборів з 50-річчям УТОГ і побажали нових успіхів у комуністичному будівництві.

Голова Донецького об'єднання УТОГ М. В. Калниченко передав колективу Макіївського культзакладу

від імені трудящих Горлівки обласну естафету, закликав членів УТОГ Макіївки гідно пронести символ трудової звитяги, ударною працею завершивши третій рік одиннадцятиріччя.

У своєму виступі голова Макіївського міськвідділу УТОГ П. С. Козленко висловила щире подяку ветеранам УТОГ Макіївки, зокрема М. Л. Макшеевій, Л. А. Горчаковій, А. Е. Швець.

Учасники зборів вшанували передовиків виробництва, активістів місцевої організації УТОГ. Багато теплих слів прозвучало на адресу І. О. Ерьоміна, Е. В. Торочіної, Л. А. Горчакової. У ширших, схвильованих словах виступаючих прозвучала за-

гальна думка про те, що ці люди — заспівувачі всього нового і передового, і їх девіз «Сьогодні працювати краще, ніж учора, завтра — краще, ніж сьогодні!» повинен стати бойовим закликом до дій для всіх нечуючих області.

У відповідь передовики і ветерани УТОГ запевнили, що вони й надалі прагнуть мучь працювати якнайкраще.

За високі показники, досягнуті в огляді роботи культурно-освітніх закладів, присвяченого 50-річчю УТОГ, колективу Макіївського культзакладу було вручено Почесну Грамоту ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, а великій групі передовиків, новаторів виробництва — почесні грамоти.

В. КРУГЛЯК,
Донецька область.

УРОЧИСТО І ЗМІСТОВНО

У Павлоградському будинку культури глухих святково й людно. На зональні урочисті збори, присвячені 50-річчю УТОГ, прибуло близько 180 членів нашого Товариства, ударників комуністичної праці, передовиків промисловості і сільського господарства з Павлоградського, Новомосковського, Синельниківського та Межівського районів Дніпропетровської області. Переважна більшість з них — трудівники колгоспів та радгоспів.

Урочисті збори відкрила уповноважена Дніпропетровського об'єднання УТОГ О. О. Кучеренко. Доповідь про утворення, становлення й розвиток нашого Товариства прочитала голова Павлоградського міськвідділу УТОГ С. А. Забіра. Із співдоповіддю виступили директор Синельниківського клубу глухих, ветеран УТОГ П. П. Ромашенко та ветеран праці В. С. Чумак.

Учасники художньої самодіяльності Дніпропетровського та Павлоградського культзакладів дали великий святковий концерт, який пройшов з великим успіхом.

З. ІВАНЕНКО.

ВРУЧЕННЯ КВИТКІВ

У Кременецькому міськвідділі відбулися загальні збори нечуючих. З доповіддю про 50-річчя УТОГ виступив голова МРВ В. Ю. Трачук. Він розповів про становлення нашого Товариства і Кременецького міськвідділу глухих зокрема. Потім відбулося урочисте вручення квитків новоприйнятим членам УТОГ.

На зборах виступила директор Тернопільського будинку культури глухих О. Е. Кіт.

На закінчення силами гуртків обласного Будинку культури було показано цікаву концертну програму.

М. ГУРКОВСЬКА,
перекладач Кременецького клубу УТОГ.
Тернопільська область.

1 ЧЕРВНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

На все життя запам'ятається кращим ювентатам Новоміргородської спецшколи-інтернату той день, коли їм пов'язали червоні галстуки. Вони стали членами Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

На фото: піонервожати пов'язують червоні галстуки учням.

Фото М. ПРИСЯЖНЮКА.

ЗЛІТ — РАПОРТ

У 30-і роки велику роботу по створенню Жданівської організації глухих провела слабочуюча член КПРС Марія Іванівна Ерьоміна. За короткий час у місті було взято на облік 50 нечуючих, а в 1936 році при допомозі активістки відкрився клуб УТОГ. Все своє життя Марія Іванівна Ерьоміна на трудовому посту. В 1943 році німецько-фашистські загарики схопили активістку і по-звірячому замучили. Світла пам'ять про борця, комуністку Ерьоміну назавжди залишиться в серцях нечуючих і всіх радянських людей.

Про це говорилося на зльоті, присвяченому 50-річчю УТОГ, який нещодавно відбувся у Жданівському будинку культури глухих. Хвилинно мовчання його учасники вшанували пам'ять М. І. Ерьоміної.

На зльоті були запрошені ветерани праці і Товариства О. К. Лисенко, І. А. Черних, Н. Г. Крайнева, С. Г. Власов, а також працівники культзакладу Жданівського філіалу ДВО «Електромагніт».

Про підсумки ударної ваги і становлення Жданівської організації протягом всього існування розповіла директор Будинку культури Е. Е. Латинцева.

— Справу Ерьоміної після війни продовжила О. К. Лисенко, — сказала Ера Ельєвіна. — Вона допомогала глухим трудовлаштуватися

на підприємство, організувати і проводити своє дозвілля змістовно і цікаво. Нині Олександра Костянтинівна на заслуженому відпочинку, але й досі бере активну участь в громадському житті нечуючих, допомагає їм словом і ділом.

На заводі важкого машинобудування трудиться 98 членів УТОГ. Хорошими показниками у труді зустрічають ювілей Товариства робітники С. Г. Власов, Д. В. Дробішев, В. П. Бабкін та інші.

У передсвяткові дні особливо по-ударному попрацювали трудівники швейної фабрики імені Дзержинського і Жданівського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». Серед них відзначилися В. Ф. Головльов, В. П. Ласковець, С. Н. Елькіна, Л. А. Ніколенко та багато інших.

Старанно трудяться члени УТОГ і в сільському господарстві. 82 глухих, працюючи в колгоспах і радгоспах, прагнуть зробити якнайбільший внесок у виконання Продовольчої програми. Особливо відзначилися у праці колгоспники С. В. Анашев («Шлях до комунізму»), Ф. А. Мульков («Батьківщина») та інші.

На зльоті ветерани праці і Товариства були нагороджені цінними подарунками, а учасники художньої самодіяльності показали їм святковий концерт.

Л. БЕРШАДСЬКА,
Донецька область.

НА ПІДПРИЄМСТВАХ і в культзакладах УТОГ — скрізь панує в ці дні святкове піднесення. Ветерани діляться спогадами, розповідають про пройдений шлях своєї організації, про перших її керівників і організаторів.

До золотого ювілею УТОГ підготувалися і Кременчуцький міський та міськрайонний відділи. З вдячністю згадують нечуючі трудівники наддніпрянського міста своїх перших активістів — директора довоєнних років Кременчуцького УВК УТОГ П. І. Панюшкіна і Л. С. Грон. Але свою розповідь я хочу розпочати про Любов Савінову, жінку, яка знайшла шлях до сердець багатьох нечуючих, жила їхніми думками і справами, ділила з ними останній кусень хліба...

Л. С. Грон взяла тоді на себе дуже відповідальне і складне завдання — об'єднати в одну організацію всіх глухих, разом вирішувати складні життєві питання. Завдання взяла добровільно, як підказувала їй совість і веліло серце.

На той час молода радянська республіка разом з усім

З людьми і для людей

багатонаціональним народом докладала неймовірних зусиль, щоб залікувати рани громадянської війни. Голод, розруха не минули і глухих Кременчука. В місцевій газеті «Робітник Кременчуччини» з'явилось незвичайне повідомлення про те, що в приміщенні відділу соціального забезпечення проводиться загальноміський перепис нечуючих громадян. Здавалось б, немислима справа, адже люди були не тільки без слуху, але й більшість неписьменні.

За цю роботу відразу взялися 20-річні глухі Л. С. Грон і Н. Ц. Рашевич. Після перепису велику допомогу у трудовлаштуванні нечуючих надав відділ соціального забезпечення, зокрема, інспектор відділу, а пізніше завідувач О. С. Ткаченко. Тоді ж з'явилось й неофіційне добровільне об'єднання глухих.

У 1929 році міськвідділ соціального забезпечення посилає Л. С. Грон на українсь-

кі політехнічні курси інвалідів у Київ. На той час тут навчалось чимало майбутніх керівників УТОГ.

Приїхавши влітку 1930 року на канікули, Любов Савінова побачила, що об'єднання розпалося. Не гаючи часу, вона знову взялася за облік глухих, допомагала їм у трудовлаштуванні. В цей час при клубі з'явився уперше було відкрито Червоний куток для нечуючих. Здавалось б, все йшло добре. Та ось навесні 1930 року буйною стихією розгулявся Славутич. Повинь завдала місту великих матеріальних збитків. Будинок, у якому знаходився Червоний куток, знесло водою. Пізніше було відкрито новий Червоний куток при міській інстракції. А в січні 1935 року Харківський об'єднання УТОГ офіційно затвердив існуючий міськвідділ глухих Кременчука та його УВК. Директором комбінату був призначений П. І. Панюшкін.

З вересня 1937 року Кременчуцька організація глухих перейшла у підпорядкування Полтавського об'єднання.

Страшним лихоліттям для нечуючих Кременчука, як і для всіх радянських людей, була Велика Вітчизняна війна. Разом з усіма жителями міста вони з перших днів організовано працювали на спорудженні оборонних укріплень.

Більше місяця тривала героїчна оборона міста. За цей час значна кількість підприємств була евакуйована на схід. Однак у місті лишалось чимало людей. 9 вересня 1941 року фашисти розпочали масовий терор населення. Жителів міста розстрілювали на Піщаній горі. Тоді ж загинув перший голова Кременчуцького міськвідділу УТОГ З. Ш. Лейзерсон та багато інших. Схопило гестапо і активістку глухих Л. С. Грон, але дякуючи вчителю П. А. Перетяку, її вдалося врятувати.

Серед членів УТОГ в окупованому місті перебували також і вихованці ленінградських шкіл — Олександр Білогуб та Віктор Логвинов. Вони були не тільки однодумцями Л. С. Грон, але й надійними її помічниками, політично грамотними пропагандистами, проводили агітаційну роботу серед населення.

29 вересня 1943 року увійшло в історію країни як день визволення Кременчука від німецьких окупантів.

Свято Перемоги глухі трудівники зустріли наполегливими здобутками у праці. Вітчизна гідно оцінила трудовий подвиг нечуючих. Троє з них — робітник місцевої плодоовочевої контори Гнат Колода, художник Віктор Логвинов та швачка Мотрона Еременко були нагороджені медалями «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»

Після війни О. Білогуб і ветеран нашого Товариства П. Усик відновили міську

організацію глухих. Вона нараховувала 57 членів. Не стояла осторонь цієї справи і Любов Савінова, котра давала практичні поради, допомагала словом і ділом. Неодовзі Полтавський об'єднання УТОГ офіційно затвердив МРВ, було обрано організаційне бюро у складі трьох чоловік. Головою правління Кременчуцького міськвідділу обрано О. Білогуба, який працює й понині, а делегатом на третю обласну конференцію УТОГ Л. Грон. У 1952 році вона востаннє взяла участь в роботі обласної конференції.

Нині Любов Савінова на заслуженому відпочинку (меншає в столиці Радянської України), але не пориває зв'язків з містом, де пройшли її найкращі неспокойні роки.

З почуттям великої любові і вдячності згадують глухі Кременчука цю добродіаку жінку — скромну і небагатослівну, з кипучою енергією, якої вистачало на все, за що бралася.

О. ЧОРНОБАЙ,
м. Кременчук,
Полтавської області.

Виховуємо патріотів

Відтоді, як у серпні 1975 року вийшов наказ Міністерства охорони здоров'я СРСР «Про порядок медичного обстеження і допуску до управління автомобілями, транспортних засобів і туючих осіб», понад 100 членів БілТОГ Бобруйського району успішно закінчили курси водіїв і одержали можливість користуватися транспортними засобами. Нині кожний третій дорослий чоловік уміє керувати автомобілем або мотоциклом, чимало майбутніх водіїв стоять у черзі на їх придбання.

Навність особистого транспорту надає широкі можливості для змістовного відпочинку, заощаджує вільний час, забезпечує інші значні вигоди.

З ініціативи Бобруйського міжрайвідділу БілТОГ було започатковано тематичні автопробіги, що нині перетворилися в добру традицію. Так, уже відбулися в межах Могилівської області поїздки по місцях партизанської слави, під час яких неучучі зустрілися з колишніми командирами загонів народних месників, відвідали пам'ятники і поклали вінки, оглянули визначні місця, ознайомилися з експозиціями музеїв бойової слави. Ці заходи стали значним внеском в ідейно-патріотичну роботу, що її планомірно ведуть Бобруйський міжрайвідділ, облвідділ і культзаклади Могилівської області.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського міжрайвідділу БілТОГ.
Білоруська РСР.

Добрий настрій у швачки-мотористки Харківського УВП-2 Олени Федорової. Після успішної праці і відпочивається веселіше. Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

Вродлива незнайомко,
посміхнись,
Хоч ми з тобою стрілись
випадково.
Тоді заголубіє неба вись,
Тоді спроможусь вимовити
слово.
Не опускай очей, не
опускай —
Я бачу, як тепліє погляд
карий.
Не поспішай, хоч трохи
зачекай —
Сильніш од хмелю діють
твої чари.
І не завада — прожити літа,
Бо серце б'ється молодю
і лунко.
Щасливий той, для кого ці
вуста
Трояндовим розквітнуть
поцілунком.
К. АНДРІЙЧУК.

У САМОСТІЙНЕ ЖИТТЯ

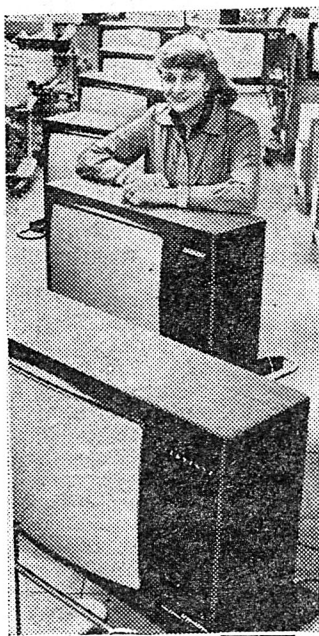
Ми, випускники Запорізької спецшколи-інтернату для глухих дітей, висловлюємо щирі і глибокі вдячність педагогічному колективу, який навчив нас любити Батьківщину, свій народ, бути вірними ідеалам комунізму. Ми дякуємо вчителям і вихователям, котрі вели нас у дорогу знань, виявляючи чуйність, доброту і піклування.

Сьогодні, коли пролунав останній дзвоник і нам належить обрати самостійний

шлях у життя, ми запевняємо наставників спецшколи і батьків, що завжди будемо прагнути жити і трудитися так, як вчить нас рідна Комуністична партія, як велить обов'язок громадянина СРСР.

Т. ЛАВРЕНЧУК, Т. ЧЕРКАСОВА, Т. ПІПЕРОСОВА, Л. СЕГЕДА, В. КОВАЛЬ, Л. ОРЛОВСЬКА, Л. ДУРБАЛО, К. КОЛЕСНИК, С. КАЧАН, В. БУРДУН, Г. ЛУЦЕНКО.

ЕКРАН ДЛЯ КОЖНОГО ДОМУ

Уніфікований приймач розрахований на застосування кінескопів з розмірами екранів по діагоналі 51, 61 і 67 сантиметрів. Принципово нова конструкція електронно-променевої трубки забезпечує стабільність усіх її параметрів, більш яскраве зображення і краще відтворення кольорів.

Телевізор складено на сучасній елементарній базі. Завдяки широкому використанню напівпровідників та інтегральних мікросхем його вага зменшена в півтора рази, а споживання електроенергії — майже втричі.

Створення нового апарату — результат співдружності львівських конструкторів із спеціалістами Москви, Ленінграда, Дніпропетровська. Їх спільні зусилля майже на рік прискорили початок випуску моделі. Технічну документацію на її виготовлення вже передано підприємствам Києва, Горького, Новгорода, Вітебська.

На знімку: регулювальниця Ольга Кутельмах демонструє новий телевізор.

Фото В. ПЕСЛЯКА.

ПОКИ ЩО — 22 ПРЕТЕНДЕНТИ

До XV Всесвітніх літніх ігор глухих у Лос-Анджелесі (США) ще два роки, але їх «подах» стає все відчутнішим. Виконком КІСС назвав 22 країни, що подали заявки на участь у міжнародних змаганнях 1985 року з футболу.

Збірна Радянського Союзу — чемпіон XIV Ігор, і команда США — на правах країни-організатора — потрапляють у заключну частину турніру, минаючи кваліфікаційні зустрічі. Всім іншим командам, а саме — Бельгії, Болгарії, Канади, Колумбії, Іспанії, Франції, ФРН, Великобританії, Греції, Голландії, Ірландії, Ірану, Ізраїля, Італії, Норвегії, Португалії, Швейцарії, Турції і Японії належить «вняснити стосунки» у відбіркових матчах.

Всім переможців групових турнірів разом зі збіркою СРСР і США становитимуть фінальну п'ятерку, в якій і визначиться новий чемпіон, срібний і бронзовий призер XV Ігор.

За попередніми заявками до змагань 1985 року в США готуються 14 чоловічих і 10 жіночих команд з волейболу, 11 чоловічих і 8 жіночих з баскетболу, 9 — з водного поло і 6 гандбольних дружин.

Оскільки Конгрес КІСС прийняв рішення допустити до фінальної частини міжнародних змагань 10 команд з кожного виду програми, то серед чоловічих волейбольних і баскетбольних команд відбудеться декілька відбіркових матчів. Хто з них зустрінеється, стане відомо після жеребкування.

(За матеріалами офіційного бюлетеня Виконкому КІСС).

МИНУЛЕ — ДЗЕРКАЛО МАЙБУТНЬОГО

«Сухі» цифри таблиці дають багатий матеріал для роздумів. Розпочнемо з того, що в чоловічій програмі ми явно поступаємося американцям, на рахунок яких 9 найвищих досягнень, і буквально на крок випереджаємо фінів. Цифри говорять і інше: з п'яти рекордів світу, що належать радянським атлетам, чотири відносяться до 1969 року... Їх автори — В. Скоморохов і В. Юделевич давно залишили великий спорт, а їх рекорди залишаються неперевершеними. Виходить, за півтора десятиріччя ми не підготували рівноцінної заміни.

У спринті панують американці. На середніх і довгих дистанціях сильнішу позицію займають фінни, очолювані невтомним Карвоненом. В Кельні збірну СРСР чекав «сюрприз»: індійські стайери, що до цього часу не брали участі у суперечці за найвищі нагороди, показали, на що вони здатні...

Не стоїмо на місці і ми. Вже після XIV Ігор заявив про себе чудовий середньовик К. Ковтун; не втратили смаку до перемог чемпіон Ігор на 800 метрів Р. Хусанов і Р. Урепеа. Багатообіцяючи заявку зробили молоді спринтери С. Бичков і В. Стрижак, які виконали нормативи кандидатів у майстри спорту. Разом з доповіддю А. Шеудженом ця трійка здатна порушити гегемонію американців на коротких дистанціях.

Напевне, однією з найбільш знаменних подій міжолімпійського періоду став чудовий результат «висотника» А. Прилуцького — 2 метри 4 сантиметри, що перевищує офіційний світовий

рекорд на 2 сантиметри. Поки що нічим не відзначилися металіники. Навряд чи за час, що залишився до XV Ігор, з'являться молоді дискоболі, штовхальники ядра, металіники списа, спроможні боротися нарівні з представниками США і скандинавських країн.

Складне становище у стрибунів у довжину і в «потрійників». У цих видах радянські атлети не раз здобували «золото» Ігор. «Стара гвардія» — О. Саєвський і О. Белінський досягли того віку, коли навряд чи доведеться розраховувати навіть на повторення кращих досягнень. Серед молодих дехто подає надію, але... сьогодні вже потрібні результати міжнародного класу. Поки що їх, на жаль, немає.

Великий оптимізм вселяють жіночі види програми. По-перше, нам належить сім з шістнадцяти найвищих світових досягнень. По-друге, переважну більшість рекордів представниці СРСР встановили на XIII і XIV Іграх. А це означає, що більшість з них молоді, беруть активну участь у внутрішніх чемпіонатах і готуються до XV Ігор.

Ми чекаємо «швидких секунд» від бігунок на короткі і середні дистанції — Р. Нарквявичуте, М. Ботагової, М. Борисової. Напевне, не сказали свого останнього слова досвідчені А. Жарова, Г. Піскунова. Очікується гостра конкуренція зі стрибків у довжину і висоту: у

триразової чемпіонки XIV Ігор О. Ландар (Корхова), з'явилася суперниця — 20-річна О. Муравйова, що стабільно стрибає за 5 метрів.

На попередніх Іграх радянські спортсменки неодмінно лідирували у всіх видах метання. Ці успіхи пов'язані з виступами О. Глодіної і Л. Крилової. Сподіваємося, що подібні традиції не будуть порушені і в 1985 році. Однак, не будемо поспішати з прогнозами. Одне безперечно: готуємося ми, не втрачаючи часу і наших суперників. На Іграх у Кельні було «побито» дев'ять рекордів. Ті, хто розраховує на перемоги в Лос-Анджелесі, повинні орієнтуватися тільки на високі досягнення. Більше того: необхідний «запас міцності», необхідна заочна суперечка з рекордсменами, наполегливе прагнення перевершити їх.

Кожний день наближає нас до чергової олімпіади. І не можна втрачати цей дорогий час: те, що впустиш сьогодні, не надолужиш завтра! Підготовка до старту у Лос-Анджелесі, як і самі Ігри, вимагають найвищого напруження, повної віддачі фізичних і духовних сил. Хай для кожного, хто мріє про місце у збірній команді країни, стануть «програмо-мінімумом» досягнення, наведені у цій таблиці. Повторити їх, перевершити, — завдання складне, але цілком здійсненне!

Г. АЛЕКСЕЄВ.

Знову Бетіна Альтман

У Федеративній Республіці Німеччини підбито підсумки виступів спортсменів за минулий рік. Як повідомляє газета Спілки глухих, 13-річна Бетіна Альтман в п'яти видах програми (вільний стиль — 200, 400 і 800 м, батерфляй 100 і 200 м) увійшла у першу десятку чуючих плавчих країн.

Ірис Вебер, 17-річна глуха плавчиха, також вийшла в число найсильніших серед чуючих. Її час — 1:18,59 на 100 м і 2:51,60 на 200 м стилем брас дали можливість їй зайняти відповідно четверте і шосте місце. Вона також показала сьомий результат у комплексному плаванні на 200 м (2:33,18). Останній є новим світовим рекордом серед глухих плавчих.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ДО ВІДОМА КІНОГЛЯДАЧІВ

Головне Управління кінофікації і кінопрокату Держкіно УРСР доводить до відома членів Товариства, що у травні-липні 1983 року для глухих і слабочуючих глядачів будуть випущені такі художні фільми з субтитрами:

- «Людина, яка закрила місто», «Мосфільм», кольоровий, широкоекранний.
- «Формула світу», «Мосфільм», кольоровий, широкоекранний.
- «Батьків не вибирають», «Ленфільм», кольоровий.
- «Василь Буслаєв», кіностудія імені Горького, кольоровий, широкоекранний.
- «Вокзал на двоє», дві серії, «Мосфільм», кольоровий.
- «Знайти і знешкодити», Свердловська кіностудія, кольоровий, широкоекранний.
- «Рись виходить на стежку», «Центронаукафільм», кольоровий.
- «Козацька застава», Свердловська кіностудія, кольоровий, широкоекранний.
- «Розбіг», Одеська кіностудія художніх фільмів, кольоровий.
- «Наказ: перейти кордон», кіностудія художніх фільмів імені М. Горького, кольоровий, широкоекранний.
- «Весільний подарунок», Одеська кіностудія художніх фільмів, кольоровий, широкоекранний.
- «Інспектор ДАІ», кіностудія імені Горького, кольоровий.

Таблиця світових рекордів

Легка атлетика. Чоловіки.

100 м	10,74	Л. Роджерс	США	1981
200 м	21,30	Г. Вашингтон	США	1973
400 м	47,00	Л. Бонд	США	1977
800 м	1,49,70	Л. Бонд	США	1977
1500 м	3,49,50	С. Мак-Калей	США	1977
5000 м	14,17,16	Т. Карвонен	Фінляндія	1981
10000 м	29,36,07	Т. Карвонен	Фінляндія	1981
25000 м	1,22,37,80	П. Саволайнен	Фінляндія	1966
3000 з перешкодами	9,02,80	В. Цапфе	НДР	1977
110 м з бар'єрами	14,30	В. Скоморохов	СРСР	1969
400 м з бар'єрами	51,40	В. Скоморохов	СРСР	1969
4×100 м	41,10	М. Беднарк	США	1977
4×400 м	3,16,60	М. Беднарк	СРСР	1969

20 км - ходьба	1,25,37,80	Г. Шперлінг	НДР	1972
50 км - ходьба	4,14,44,20	Г. Вадрау	Румунія	1978
Стрибки у висоту	2,02 м	Н. Васильєв	Болгарія	1977
Стрибки у довжину	7,25 м	В. Ханну	Фінляндія	1971
Потрійний стрибок	15,27 м	В. Юделевич	СРСР	1969
Стрибок з жердиною	4,70 м	М. Беднарк	Польща	1981
Стрибок з жердиною	4,70 м	В. Крейдунів	СРСР	1981
Ядро	16,94 м	Б. Г. Хенрікссон	Швеція	1973
Диск	51 м	Д. Конлей	США	1981
Спис	70,76 м	К. Хейлі	США	1975
Молот	56,96 м	О. Гарберг	Норвегія	1972
10-борство	6500 очків	Т. Діксон	США	1981

Легка атлетика. Жінки.

100 м	12,14	Ш. Джексон	США	1981
200 м	24,92	Ш. Джексон	США	1981
400 м	56,60	Р. Віндраке	ФРН	1977
800 м	56,60	Г. Завадська	Польща	1977
1500 м	2,07,50	Р. Віндраке	ФРН	1981
3000 м	4,25,25	Р. Віндраке	ФРН	1981
5000 м	9,57,00	Р. Віндраке	ФРН	1981
100 м з бар'єрами	14,70	Д. Баркер	США	1972
400 м з бар'єрами	1,16,60	Ф. Камізани	Італія	1979
4×100 м	48,70	Ф. Камізани	США	1981
4×400 м	3,52,36	Жарова, Нарквявичуте, Батогава, Шелковська	СРСР	1981

Стрибки у висоту	1,67 м	О. Корхова	СРСР	1981
Стрибки у довжину	5,68 м	Н. Іванова	СРСР	1969
Ядро	14,49 м	О. Глодіна	СРСР	1973
Диск	46,52 м	О. Глодіна	СРСР	1973
Спис	48,34 м	Л. Крилова	СРСР	1981
П'ятиборство	3592 очка	П. Іванова	СРСР	1977